

РЕШЕНИЕ

№ 14585

гр. София, 16.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13481** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, както и чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, предявена от И. Е. Д., с която претендира обезщетение за имуществени вреди в размер на 500 лева, представляващи заплатено възнаграждение в производство по оспорване по административен ред на разпореждане на ръководител на „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С. -град.

Ответникът - Националният осигурителен институт оспорва основателността на исквете. Счита, че е налице само една от кумулативно необходимите предпоставки за основателността им. Не са налице доказателства за претърпени вреди.

СГП счита, че исквете са недоказани – не се установява плащане на претендираното възнаграждение. Не е налице и пряка причинно-следствена връзка, тъй като впоследствие с друго разпореждане пенсията е била отпусната, в действителен размер, поради което не са налице и вреди.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото безспорно се установява, че по отношение на ищеца е бил издадено разпореждане № РНП-4-4-21-02083493/27.10.2025 г. на ръководител „Пенсионно осигуряване“ в ТП на НОИ С.-град.

Актът е оспорен по административен ред, пред по-горестоящия орган, като видно от

договор за правна помощ от от 17.11.2025 г. жалбоподателят и адв. А. К. Д. са се съгласили за осъществяване на представителство в това производство, като е уговорено плащането на сумата от 500 лв., а договорът ще служи като разписка за това.

Адв. Д. е представлявал ищеца пред по-горестоящия орган, за което следва да се направи извод от решението на по-горестоящия орган: № 2153-21374/9.12.2025 г., поправено с решение от 10.12.2025 г.

От правна страна.

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ - чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица.

Съгласно чл.205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди. Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк.гр.д. № 3/2004 г., ОСГК НА ВКС когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването - [чл. 1, ал. 2 ЗОДВПГ](#).

В случая се претендират претърпени вреди – направени разноски в производството по административно обжалване пред по-горестоящия орган на РА, посочен по-горе, и отменен впоследствие.

На следващо място, за да се приеме, че действително са направени такива, ищецът, чиято е доказателната тежест и която му бе указана, следва при условията на пълно и главно доказване, да установи този факт. При пълното доказване следва да се създаде сигурно убеждение относно това, че твърденият факт се е случил в обективната действителност и съответно – да са изключени всякакво съмнение и вероятност, че не се е случил.

В процесния случай съдът намира, че от страна на ищеца са представени в достатъчна степен убедителни доказателства, от които да може да се направи извод в тази насока – установява се кумулативното наличие на предпоставките за основателността на разглеждания иск.

Ето защо съдът намира, че искът е основателен.

По разноските.

Ищецът е представил списък с разноски, както и доказателства за такива в размер на общо от 512 лв., които следва да се присъдят.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт агенция по приходите ДА ЗАПЛАТИ НА И. Е. Д., ЕГН [ЕГН] обезщетения – 500 лв., представляващо възнаграждение за изготвяне на жалба срещу РД и на жалба срещу разпореждане № РНП-4-4-21-02083493/27.10.2025 г.

на ръководител „Пенсионно осигуряване“ в ТП на НОИ С.-град, както и 512 лв. разноси.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република
България в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.